

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7220

гр. София, 01.03.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав, в закрито заседание на 01.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разгледа дело номер **12511** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от АПК, във връзка с чл.

1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Делото е образувано по искова молба от М. А. М., чрез адвокат Д. М., със съдебен адрес: гл. С., [улица], ет. 2 срещу Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната.

Иска се ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца 45 088,11 лв. /четиридесет и пет хиляди осемдесет и осем лева и единадесет стотинки/, от които 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/ - частичен иск от цялата сума в размер на 100 000 лв. /сто хиляди лева/, 5 088,11 лв. законна лихва от 15.01.2024 г. (дата на отмяна на заповедта за уволнение) до 13.12.2024 г. (датата на подаване на ИМ), ведно със законната лихва от деня на подаване на ИМ до окончателното изплащане на сумата.

Твърди се, че М. А. М. е бил военнослужещ от 14.10.1996 г. Бил е в последно военно звание „старшина“ от 01.07.2012 г. е бил назначен със заповед № КИ-284/01.12.2020 г. на началника на в.ф. 22050 на длъжност „завеждащ складов обект „ГСМ, технически средства и имущества за ГСМ, инженерни технически средства и имущества“ във в.ф. 22050 към служба „Военно разузнаване“ [населено място], считано от 01.12.2020 г.

Със Заповед № 732/02.12.2022 г. на Директора на служба „Военно разузнаване“ - С., на старшина М. му е било наложено най-тежкото наказание „дисциплинарно уволнение“ на военнослужещ от Служба „Военно разузнаване“, като наказанието е сведено до негово знание на 08.12.2022 г. и изпълнено незабавно. Заповедта е обжалвана по реда на АПК, като първоначално е потвърдена с Решение № 15/01.03.2023 г. по адм. дело № С-1 по описа за 2023 г. на АССГ, а впоследствие е отменена като незаконосъобразна с Решение № 4/15.01.2024 г. по адм. дело № С-32/2023 г. на Върховния административен съд на Република България, Пето отделение.

Посочва се, че при връчването на незаконосъобразната заповед за уволнение на

08.12.2022 г. и нейното моментално изпълнение, М. е бил придружаван от две други лица навсякъде, докато е предавал длъжността си и е събирал личните си вещи в поделението като престъпник. Той е изпитал силно чувство на срам и неудобство пред колегите си, почувствал се е като престъпник. Авторитетът пред колегите му е бил сринат напълно и непоправимо. След тази дата колегите му се отдръпват от него, започват да го избягват, не желаят вече да контактуват с него.

Ищецът сочи, че назаконосъобразната заповед на ответника му е причинила огромни неимуществени вреди, като същите са в пряка и непосредствена причинно-следствена връзка с нея. Предизвикала е изключителна тревожност и притеснение у ищеца как и от къде би могъл да подсури необходимите средства за семейството си както за предстоящите празници, така и след това - за ежедневните нужди на семейството. Ищецът и съпругата му имали изтеглени кредити, които ежесечно трябвало да обслужват. Неочакваното оставане без работа и без доход му е причинило изключителен стрес, създадо напрежение в семейството му и довело до влошаване на отношенията със съпругата му. Целият този стрес е довел до промяна у ищеца - същият се затворил в себе си, започнал да избягва срещите с приятели и близки, тъй като се чувствал унижен и обиден, било го срам, че е дисциплинарно уволнен макар неправомерно и започнал много да се притеснява каква работа би могъл да си намери с оглед на факта, че 26 години е бил военнослужещ и с оглед на възрастта му.

След като така внезапно останал без работа две седмици преди празниците и малко преди да може да се пенсионира, започнал да си търси нова работа, защото били финансово притеснен, но имайки предвид, че 26 години е бил военнослужещ, който е бил дисциплинарно уволнен и вземайки предвид възрастта му към момента на незаконното уволнение, срещнал големи трудности в намирането на такава. Поради вписаното в служебната му книжка дисциплинарно уволнение бил отхвърлян като кандидат по различни обяви за работа, особено като материално-отговорно лице. Чак през м. май 2023 г. (близо 6 месеца, откакто бил останал без работа) успял да намери работа като шофьор на ТИР - нискоквалифициран труд, който го принуждава да прекарва голяма част от времето далече от семейството си, тъй като му предлагат само международни курсове, но нямал избор и се съгласил.

Вследствие на неправомерното уволнение на старшина М. и до днес той изпитва срам и огорчение, безпокойство и има проблеми със съня. От спокоен, социален и общителен се превръща в несигурен, постоянно тревожен, дистанциран и затворен в себе си човек. Голяма част от неговите познати, близки, приятели и колеги все още не желаят да общуват с него, тъй като го мислят за недостоен и неморален човек. От човек, който се ползва с уважение и авторитет сред колегите си, ищецът се превръща в човек, който бива отбягван и подиграван. Освен продължителните болки и страдания и увреденото му психо-емоционално състояние в следствие на назаконосъобразното уволнение, следва да се подчертае и силното унижение, потъпкването на достойнството и честта на старшина М..

Всички претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, уронване на авторитета, честта, достойнството и доброто му име, възпрепятстване на кариерното му развитие в системата на Българската армия, негативното отражение върху психо-емоционалното му състояние, страх, огромен стрес и напрежение в резултат на незаконното му уволнение, той оценява на 100 000 лева, като настоящият иск е заведен като частичен за сумата от 40 000 лева.

От съда се иска Служба „Военно разузнаване“ да заплати на М. А. М. сумата от 46

114,05 лв. /четиридесет и шест хиляди сто и четиринадесет лева и пет стотинки/, от които 40 000 лв. /четиридесет хиляди лева/ - частичен иск от цялата сума в размер на 100 000 лв. /сто хиляди лева/ за причинените му неимуществени вреди, предизвикани от отменената като незаконосъобразна Заповед № 732/02.12.2022 г. на Директора на Служба „Военно разузнаване“, 6 114,05 лв. законна лихва от 15.01.2024 г. (дата на отмяна на заповедта за уволнение) до датата на подаване на исковата молба, ведно със законната лихва от деня на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

Исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127 от ГПК, поради което редовна. Ответникът е представил писмен отговор (обособен в класифициран том), в който исковата молба се оспорва като неоснователна.

Представени са писмени доказателства, несъдържащи класифицирана информация.

На основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, съдът указва на ищеца, че следва да установи фактите, на които основава своите искания и от които би черпил благоприятни последици.

След преценка на обстоятелства, касаещи редовността на жалбата, визирани в чл. 150 и чл. 151 от АПК, съдът намира, че следва да насрочи делото за разглеждане в открито заседание.

Водим от горното и на основание чл. 157, ал. 1, изр. 2 от АПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

Насрочва делото за разглеждане в открито заседание на 28.03.2025 г. от 11,00 часа.

На основание чл. 154, ал. 2 от АПК конституира страните както следва:

1. М. А. М., чрез адвокат Д. М., със съдебен адрес: гл. С., [улица], ет. 2 - ищец.
2. Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната – ответник по иска.
3. СГП.

За посочената по-горе дата и час да се призват страните.

Препис от приложените доказателства, към отговора на исковата молба да се изпратят на ищеца.

По направените доказателствени искания в исковата молба:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

Предупреждава страните, че при недовеждане на свидетелите за определената за заседание дата, няма да допуска нова дата за разпит.

Преписи от настоящето определение да се изпратят на страните.